

Thijs Maas wil de wereld verbeteren met ironie, humor en

CABARET Genade van Thijs Maas, regie en tekstbijdragen Pepijn Cladder. Gezien: Stadsschouwburg Utrecht. Vanavond in Schouwburg Amstelveen en 9/5 in De Kleine Komedie, Amsterdam.

★★★★☆

Thijs Maas maakte een verbluffende indruk op het Amsterdams Kleinkunst Festival van 2007. Het was

een eigenzinnig programma van een innemende persoonlijkheid, en dat moest haast wel tot een prijs leiden. Dat gebeurde ook inderdaad: hij werd de winnaar. Een ster is geboren, denkt de recensent dan.

Zijn eerste avondvullende programma viel daarna – eerlijk is eerlijk – nogal tegen. Onderdelen uit zijn optreden op het Amsterdams Kleinkunst Festival kwamen

gedateerd over en de nieuwe stukjes overtuigden allerminst: te schreeuwelijk en ongericht.

Nu is er dan de opvolger, een muzikaal cabaretprogramma. Tijd om alles goed te maken, om het anders te doen, moet de cabaretier gedacht hebben.

En dus slaat Maas in *Genade* een nieuwe weg in. Hij heeft tegenwoordig lang haar en veel baard. Hij begeleidt zichzelf op gitaar en

mondharmonica en zingt nummers met titels als *Alles moet anders*.

Hier staat een klassieke wereldverbeteraar. Hij hangt een pamflet aan de muur met 95 stellingen die hij op afroep van het publiek gaat oplezen – voorstellen om de wereld te verbeteren. Hij heeft besloten zijn prille cabaretcarrière aan de wilgen te hangen en protestzanger te worden, meldt hij, om de wereld te verbeteren.

Het is een opmerking waar de ironie vanaf druipt, maar toch is de voorstelling allerminst cynisch. Hij had ervoor kunnen kiezen om doorgeslagen idealisme belachelijk te maken, maar dat doet Maas niet. Zijn eigen idealen zijn weliswaar doorspekt met humor, maar blijven wel serieus doordachte plannen, we zouden bijna zeggen: oprechte ideeën.

Hij krijgt het voor elkaar om een

doordachte verhalen

bevlogen verhaal te presenteren, dat af en toe onderuit te halen met komische kanttekeningen, maar nergens blasé te worden.

Thijs Maas is een spannend experiment aangegaan op het raakvlak van politiek pamflettisme en cabaret. Hij laat zijn publiek soms wankelen: vindt hij dit echt of maakt hij nu een grap?

Een minpunt van deze voorstelling: zijn regisseur had zich wel

wat kritischer mogen opstellen, want de show komt wat moeizaam op gang, kent een paar dode momenten en het einde is te uitgesponnen.

Maar wat blijft, is de sensatie dat hier een authentieke maker aan het werk is, met doordachte verhalen bovendien. Wij blijven hem volgen.

MERIJN HENFLING